

Kommunerne, og som varierer mellem 5 og 10 pCt. Det er altsaa en meget betydelig Beskatning af offentlige Forestillinger og Fremvisninger, man har i Frankrig, og som giver betydelige Indtægter. Heller ikke har man kunnet bemærke, at denne Skat har virket særlig nedtrykkende og ødelæggende paa det franske Forlystelsesliv. Det flourer ret livligt, og ligeledes flourer Forlystelseslivet livligt i de store tyske Byer. Jeg nærer, som sagt, heller ikke nogen som helst Frygt for, at den her foreslaaede Skat skal gøre det af med det danske Folks offentlige Forlystelser. De skulle saamænd nok trives og udvikle sig trods den. Et Fingerpeg i den Henseende er det, at i København se vi denne Skat stige fra Aar til Aar. Det er jo muligt, at det sidste Aar viser noget Nedslag, det ved jeg ikke, men det er meget karakteristisk, at for Finansaaret 1908—09, der dog var det dybeste Nedgangsaar i København, det Finansaar, der faldt efter Bankkrakket, hvor Byggevirksoheden for en Del laa stille, hvor Skibsfarten var nede paa sit laveste Punkt, hvor den hele økonomiske Krise satte ind med fuld Kraft herhjemme, havde man efter de foregaaende Aars Erfaringer beregnet Skatten til ca. 165,000 Kr. — og den gav ca. 189,000 Kr. Det er meget betegnende for, hvor holdbart et Skatteobjekt dette er. Det er betegnende for, i hvilken Grad her i Virkeligheden en Afgift kan taales, og naar det paa Grund af de forøgede Statsudgifter, ikke mindst Udgifterne til sociale og humane Formaal og til Forbedring af lavere stillede Funktionærers Lønninger, er nødvendigt i større Omfang at søge nye Indtægter, forekommer det mig, at der ikke er noget mere nærliggende, ikke noget, Sted, hvor en Afgift kan bæres med forholdsvis større Lethed og til mindre Fortræd end her. Jeg anbefaler altsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

De sidste og vigtigste af de Lovforslag, jeg i Dag skal forelægge, ere Forslagene til Ændringer i *Stempeloven* og Lovgivningen om *Tinglæsningsafgifter* m. m. Det høje Ting behøver nu ikke at være bange for, at jeg skal fordybe mig i Stempelovens Tusinder af Enkeltheder. Naar De i en stille Time faa Lejlighed til at sætte Dem ind i denne Lov, ville De se, at det er et meget stort Arbejde at gøre det, og at det er en meget stor Mængde Enkeltheder, det drejer sig om. Blot at opregne og belyse de vigtigste af dem, vilde her i Dag føre mig alt for vidt, vi komme nok

noget nærmere ind paa det under Sagens videre Gang her i Tinget. Som bekendt er vor Stempelov af gammel Dato, af 19. Februar 1861, fylder altsaa om faa Dage sit 50de Aar. Vel er den ændret paa enkelte Punkter; der er navnlig i Aarenes Løb ved særlige Love kommet adskillige Nedsættelser og Ophævelser af Stempelafgift. Vi have ogsaa ved Loven af 1. December 1874 omskrevet Taksterne fra Rigsdaler til Kronemønt, og vi have gjort forskellige andre Forandringer, men det er alt sammen ikke noget, som paa mere afgørende Maade har grebet ind i Stempelovens Mekanik, ind i dens System, dette er forblevet nogenlunde uforandret. Loven af 1861 er ogsaa i sig selv et udmærket Arbejde, som i det hele har virket tilfredsstillende. Det er derfor ganske naturligt, at naar man nu skal revidere det, holder man sig i det væsentligste indenfor denne Lovs Rammer og gør ikke indgribende Forandringer i Lovens System. Imidlertid trænger den naturligvis til Forandringer paa meget væsentlige Punkter. Der er jo opstaaet nye Retsforhold af forskellig Art, foregaaet meget store Forskydninger af Forholdet mellem fast og bevægelig Formue og i Forretningslivets Former i det hele. Der er ved Anvendelsen af den gamle Lov opstaaet en Mængde Fortolkningsvanskeligheder, som maa klares. Der er Metoder til Beregning af Skatten, som have vist sig daarlige, vanskelig praktikalbe, usikre og tabgivende for Statskassen, idet man har forstaaet paa forskellig Maade ved Benyttelsen af de nuværende Metoder at unddrage sig Skatten. Endelig maa man ved Revisionen af en saadan Lov forfølge det Maal at gøre den saa klar, at ogsaa den Lægmand, der paa sit Omraade faar med den at gøre, kan forstaa dens Regler. Der er jo saa godt som ikke den næringsdrivende eller i det hele paa et eller andet Omraade virksom Mand eller Kvinde her i Landet, som ikke ved en eller anden Lejlighed, og hyppigst ved overordentlig mange, faar med Stempeloven at gøre. Dens Regler maa derfor være affattede saa klart, at der saa lidt som muligt bliver Plads for Fortolkning, og saaledes, at den almindelige Mand i saa stort Omfang som muligt kan forstaa de Ting i Loven, der angaa ham.

Vore Tinglæsningsgebyrer m. m. hvile ogsaa paa gamle Lovregler; det er hovedsagelig Sportelreglementet af 22. Marts 1814 med dets senere Ændringer, som disse Regler hvile paa. Endvidere har man den bekendte Overdragelsesaafgift for